Știri și Reportagii

SĂRITORUL

Schiță de CLEMENT BACIU

— Sfatul meu sincer?

— Da d-le antrenor. Vă rog. Voi putea ajunge un bun atlet. Spuneți-mi sincer, ceea ce credeți despre posibilitățile mele. Știu... nu sunt un talent. Dar cu muncă, cu multă muncă...

Antrenorul se uită, aproape compătimitor, la băiatul slăbuț care îi vorbea. Vedea, că vorbește din inimă, că așteaptă răspunsul lui, părerea unui cunoscător, ca o decizie, care îi va hotărî tot mersul vieții, că un cuvânt de încurajare ar face din el, un fanatic al stadionului, iar unul de neîncredere, i-ar preface speranțele în pulbere și fericirea în lacrimi. Se uită la el cum tremură, cu câtă nerăbdare și frică așteaptă hotărâtorul răspuns: „Nu, n'am curajul să-i spun adevărul, că nu este făcut pentru a fi un atlet. Aceasta o arată și constituția lui și calitățile sale nervoase. Dar încurajându-l, băiatul va persevera, va munci poate mai mult decât îi permite fizicul. Și atunci?...

Bătrânul atlet se găsea în mare încurcătură. Datoria lui de antrenor era, să nu stăvilească entuziasmul celor care încep să iubească atletismul. Ba din contră! Să-i încurajeze pe toți, fie talentați sau netalentați.

Dar, băiatul acesta, pe care fizicul nu-l arăta să aibe optsprezece ani, deși împlinise acum câteva zile această vârstă, nu are nici talent și nici nu va putea suporta rigurozitatea unui antrenament metodic.

— Imi ești simpatic, George, începu el și tocmai de aceea, voi încerca să fiu sincer. Vezi tu... pentru a deveni un bun atlet... trebue să ai un fizic, care să-ți permită anumite eforturi...

George se uită cu priviri rătăcite împrejur, urmărind parcă, sgura neagră a pistei, care înconjura stadionul. Dar numai un moment dură această rătăcire, căci apoi cu priviri, când neîncrezătoare și sfioase, când pline de foc și voință, ca și când nu i-ar fi venit să creadă în nerealizarea dorințelor lui, strigă aproape:

— Nu-mi voi putea deci atinge visul? Nu voi putea ajunge ceea ce doresc. Și continuă calm, cu o voce stinsă de parcă nu era a lui, ca și cum, ar vorbi, de unul singur... Nu! Nu cred!... Era atât de frumos... Mă vedeam învingător încununat cu coroană de lauri... Mă vedeam cunoscut de toți, aplaudat, încurajat... Iți mulțumesc d-le antrenor, pentru sinceritatea d-tale. Dacă ai ști însă, cât m'au întristat cuvintele d-tale... Dacă ai bănui măcar...

— Iartă-mă, George. Dar tu m'ai rugat să-ți spun adevărul și eu ți-am spus părerea mea. S'ar putea să nu am dreptate. Să mă înșel asupra posibilităților tale...

— Nu, nu! Aveți perfectă dreptate... Cu fizicul și cu talentul meu, n'ași fi ajuns departe... Am bănuit și eu lucrul acesta, dar nu aveam curajul să mi-l spun singur, dar nu aveam curajul să cred că este adevărat... Speram că defectele mele vor fi înlocuite prin dorința de a munci, de a mă antrena regulat, de a mă abține dela orice plăcere, care mi-ar fi fost dăunătoare... Acuma însă...

Și George plecă fără să mai dea bună-seara, cu pași înceți, cu capul plecat puțin înainte, trist, așa cum numai un idealist căruia i s'au sfărâmat iluziile poate fi. In ochii frumoși, de un albastru ciudat, ultimele raze ale soarelui se jucau cu două mărgăritare, două lacrimi...

In mijlocul stadionului, rămase, buchet de flori luminat de soarele care asfințea, grupul celor cărora li se prevedea un frumos viitor atletic. Orologiul, din vârful turnului tribunei oficiale, suna rar și sacadat, orele șapte...

*

Cunoașteți, desigur, freamătul și îmbulzeala unei gări, cu hamali grăbiți, cu strigăte de vânzători de limonadă și de ziare, cu pufăituri morocănoase de locomotive, cu șuerături ascuțite de trenuri, care își anunță plecarea sau sosirea.

Pe peronul liniei a treia, unde, nerăbdătoare să plece, locomotiva expresului își primea porția de cărbuni, așa cum calul își primește înainte de cursă, porția de zahăr, era lume multă, ca niciodată.

Pleca cu acest tren, un grup de tineri, cei mai vrednici dintre tinerii țării, să lupte frățește, cu tineretul altor țări. Plecau să înfrunte în luptă dreaptă, adversari necunoscuți, sau despre care deabea auziseră, să-i învingă și să aducă țării lor gloria, cel puțin a unui campionat mondial. Căci, ținta lor era Londra, unde urmau să se desfășoare de toți doritele campionate mondiale, întrecere la care toate națiunile globului își anunțaseră participarea.

Veniseră la gară să-i însoțească, și să le ureze succese, prieteni de copilărie sau de sport, colegi de școală sau de universitate, părinți, oficiali și toți aceeia, care au dorit să vadă plecarea pe meleaguri străine a unei echipe naționale.

Ultimele strângeri de mână cu prietenii, o ultimă sărutare a mamei, un ultim sfat părintesc al tatălui și tinerii au sărit în vagoane pentru a reapare la ferestre.

Locomotiva enervată de atâta ședere, a început să pufăe, din ce în ce mai greoiu și exact când ceasul cel mare a terminat de bătut șapte lovituri, a pornit, ducând cu ea tineretul cu speranțele lui.

Cei rămași au isbucnit în urale, și au ridicat stegulețe. Din trenul, care se depărta, le-au răspuns, fluturând la ferestre, batistele celor care au plecat.

Expresul, care va duce pe atleți până la Canalul Mânecii, își mărește din ce în ce viteza. Nu vrea să se desmintă, mai ales că știe (a aflat dela intrigantul semnal de alarmă) că duce astăzi oameni care știu ce însemnează iuțeala. Și apoi are și dreptate să se grăbească Expresul, căci a mai aflat, dela același indiscret semnal de alarmă, care își vâră mânele prin toate compartimentele trenului, că, un călător, căruia ceilalți îi spuneau „marathonistul", a făcut pariu cu prietenii, că dacă trenul nu-și mărește viteza, el va ajunge mai repede la Londra, alergând. Iată deci, motive destul de temeinice, pentru sărmanul cal de fier, obișnuit să ducă numai călători care leșină, când merge cu o viteză mai mare de 80 km., să se grăbească...

Atleții s'au grupat pe prietenii, sau pe... specialități, discutând despre cei lăsați, despre bucuriile neprevăzute, oferite de o călătorie de lungă durată, despre frumusețea concursurilor care îi așteaptă.

Unul singur a rămas melancolic, privind pe fereastră, fără să vadă totuși, peisagiile, ce i-se perindau înaintea ochilor. Era George...

Același George, pe care cândva un antrenor îl sfătuise, să se lase de atletism, era acum reprezentantul țării sale, la campionatele mondiale. Și, deci, în trenul care își continua drumul, gândurile lui se întorceau cu cinci ani în urmă.

George închide ochii amintindu-și de scena de pe stadion, dela aceeași oră ca și acuma. Se vede în fața antrenorului, aude cuvânt cu cuvânt, tot ceeace a vorbit cu el... Iși amintește, cum a părăsit stadionul, cu lacrimi în ochi, hotărât să nu se mai reîntoarcă niciodată...

Dar, hazardul a făcut, ca familia lui, să părăsească Lyonul și să vină la Paris. Și aici, din întâmplare, sau cu voință, nici el nu mai știe, s'a dus pe unul din frumoasele stadioane. A asistat la un antrenament, iar la al doilea a venit cu pantofii cu cuie.

La început, n'a fost luat în seamă. Și-a câștigat însă simpatia tuturor, prin bunătatea și colegialitatea lui. A muncit mai mult decât toți, nu pentrucă se gândea la performanță, ci pentrucă atletismul îi „intrase în sânge". Sfatul sincer al antrenorului îi arătase că nu este apt pentru sport. De aceea, nu mai dorea să ajungă un atlet cu renume. Dar, nu se putea lipsi de antrenamente, căci pe stadion își găsea prietenii, adevărații prieteni pe care și-i făcuse prin sport și cu care strânsese legături de nebănuită frumusețe și puritate sufletească.

Omul acesta, după cinci ani de muncă, fără a avea totuși vre'un ideal, a ajuns unul dintre cei mai buni săritori ai Franței. Iar, la campionatele naționale, la care a concurat, numai după dorința prietenilor, spre surpriza tuturor și mai ales a lui, s'a clasat primul.

A fost selecționat în echipa națională și iată-l în drum spre Anglia, plecat să reprezinte culorile țării sale.

Prins de gândurile sale, George n'a observat, că atenția colegilor de compartiment este îndeptată asupra sa.

— Te gândești la concursurile de la Londra George? l-a întrebat unul.

George a tresărit.

— Poftim?

— E!.. Uite vezi!.. E atât de preocupat de viitoarea lui comportare, încât nici nu mai ascultă la ceea ce-l întreabă prietenii.

George a zâmbit. Iar cel care vorbise, a continuat, după un moment de tăcere.

— Dar, are dreptate să viseze. Căci va fi frumos băeți... Va fi așa cum n'a fost niciodată...

*

Intr'adevăr, în zilele campionatelor, Londra era parcă în sărbătoare. Peste tot fluturau steaguri și vedeai colonade de verdeață. La fiecare încrucișare de drumuri, te primeau cu un „Bine ați sosit", placarde scrise în toate limbile.

Dar, cel mai frumos era împodobit stadionul. De jur împrejurul tribunelor care se pierdeau în depărtări, se ridicau steaguri, minunat ondulate de adierea vântului.

Până și cerul, deobiceiu cețos, era acuma senin. Londra era în sărbătoare... sărbătoarea tinereții.

Cei, care au participat la aceste campionate, și chiar spectatorii, care au asistat, nu vor uita niciodată, solemna clipă a deschiderii jocurilor. In văzduh, s'au risipit mii de porumbei albi, ducând lumii întregi vestea că undeva, tinerii din toate țările au jurat, să lupte cinstit pentru gloria patriei ei...

Au început concursurile. George după defilare, s'a dus în tribuna rezervată atleților. Avusese dimineața eliminatoriile și sărise ușor performanța standard. Proba lui, urma să se dispute după cursa de 5.000 m.

De cum s'a dat însă plecarea în cursa de fond, nerăbdător, s'a dus pe locul de sărit, și-a măsurat pașii, a făcut o „încălzire", serioasă, și, a încercat dacă îi vine bătaia. După el au mai venit și alți săritori. Deoarece, își aranjase „pasul", s'a așezat pe iarbă, privind la ceilalți, calculând șansele fiecăruia, după detentă și stil. Ca niciodată, era preocupat de performanța pe care o va reuși...

Cursa de 5.000 m. s'a terminat. Megafoanele au anunțat rezultatul și proba care urmează: săritura în înălțime.

George a sărit ca un arc, de emoție și bucurie, deși aștepta vestea aceasta.

In jurul gropii de sărit s'au adunat oficialii și concurenții... Se măsoară prima înălțime... Se strigă ordinea săritorilor... și concursul începe...

Prima înălțime 1 m. 75, este ușor trecută. Unii sar chiar în trainінguri... 1 m. 80 la fel... Dela 1 m. 85 însă încep eliminările... La 1 m. 90 n'au mai rămas decât 7 concurenți printre care și George, iar la 1 m. 95 nu sar decât patru: trei americani și... eroul nostru.

Ștacheta se urcă la 1 m. 98... Americanii sunt calmi, siguri de ei, parcă au de gând să împartă titlul de campion mondial, în trei.

George este nervos, are trac. Rămăsese singurul european și de aceea publicul îl încuraja frenetic.

— Se încearcă 1 m. 98. Sare Jim Murphy... America, se anunță la megafon.

Un moment de tăcere și apoi, aplauze. Jim Murphy sărise, deși atinsese ștacheta.

— Incearcă 1 m. 98 Bill Forrest, America

Acesta trece ușor și este răsplătit îndelung cu aplauze.

— La aceeași înălțime, încearcă George Fourrier, Franța.

Ușor, ca o căprioară, George aleargă spre ștachetă. Bate puternic cu stângul, aruncă pe dreptul în sus, în foarfecă, ajunge peste ștachetă se întoarce, execută o foarfecă și cu stângul și cade în nisip. Sărise 1 m. 98 stabilind un nou record național francez.

Tribunele au isbucnit în urale. George este felicitat de necunoscuți, sărutat de compatrioți și, desigur, vesel. Este mulțumit de acest rezultat, la care nu se aștepta.

Al treilea american, Sam Bradock, este eliminat după cele trei încercări reglementare. In cursa pentru invidiatul titlu, au mai rămas doar trei concurenți: americanii Jim Murphy și Bill Forrest și francezul George Fourrier.

Oficialii au ridicat ștacheta la 2 m. 01. Au măsurat atent....

— Jim Murphy, America, încearcă 2 m. 01, anunță megafonul.

Dar Jim, cu tot minunatu-i osborn, doboară ștacheta.

— Sare Bill Forrest, America.

Negrul este extraordinar de suplu.

Inalt, cu o detentă fantastică Bill era socotit cel mai bun săritor al Americei. Și nu și-a desmințit faima. A sărit lejer, culcat cu fața spre ștachetă, în stilul numit de yankei „roll". Era invincibil.

— George Fourrier. Franța încearcă aceeași înălțime.

George s'a sculat calm, cu fața puțin lividă. Avea credința, certa credință, că va sări și el. Pornește ușor, cu ochii țintă la locul de bătaie. Câțiva pași lejeri, ultimii trei marcați, bate, și... cade în nisip.

Un formidabil „ura" a izbucnit din piepturile celor câteva zeci de mii de spectatori. George Fourrier sărise 2 m. 01, bătând pentru a doua oară, recordul francez. Cum? Nici el nu știa. Se pomenise în nisip, în uralele mulțimii. Iar prietenii îi spuseseră mai târziu că făcuse o săritură magnifică.

Dar concursul nu se terminase încă. Jim Murphy este eliminat. Campionul urma să se aleagă dintre George și Bill Forrest.

Megafonul anunță noua înălțime.

— Se încearcă 2 m. 05. Sare Bill Forrest America.

Formidabil! Bill a trecut înălțimea, tot atât de lejer. Niciun efort nu s'a văzut la el, nici o crispare a feței...

— Incearcă George Fourrier Franța.

Spectatorii au format un singur tot. O massă imensă de oameni care strigau în acelaș tempo, aceeași încurajare: „Four-rier", „Four-rier".

George e amețit. De performanmanța reușită, de încurajările mulțimii. Se pregătește să sară. Dar nu mai poate fi atent, nu se mai poate concentra. Este mulțumit de el. Mai mult, nici n'a insistat. El „netalentatul" al doilea din lume.

Pornește... Sare... Stacheta a căzut spre deziluzia spectatorilor. A doua oară la fel...

George este fericit totuși. Nu sare nici din a treia încercare!...

Se duce și îl felicită pe Bill care încerca să bată recordul mondial. Stacheta se urcase la 2 m. 09. Negrul îi răspunde râzând, arătându-și dinții albi și puternici și strângându-i cu putere mâna.

— It is oh kai, George!

In tren, George a fost la fel de melancolic ca și la ducere. Dar de astă dată, se gândea la neașteptata lui performanță, pe care o reușise numai muncind, fără a avea pic de talent. Se gândea, ce poate face omul atunci când vrea, chiar dacă nu are aptitudini. Și murmură numai pentru el:

— Dacă așì fi avut talentul și fizicul lui Bill. Dar e foarte greu, să fii dotat cu toate însușirile... Omului i-se dă, foarte rar, din toate calitățile, atât cât îi trebue... Dar munca, le poate înlocui pe toate... Numai murind, va ajunge cineva ceea ce dorește, fie el talentat, sau netalentat...

Și George zâmbi... De acuma încolo, va privi viitorul fără nici o teamă. Căci a găsit mult căutata chee a succesului...

CAMPIONATELE NAȚIONALE de ski se dispută a II-a și III-a zi de Paști în Bucegi

Campionatele naționale de sky, se dispută anul acesta de Paște.

Dar aceasta nu este o piedică din calea unei realizări frumoase în domeniul organizării și a unei reușite dispute.

Timpul înaintat, ce aduce lipsa zăpezii, împiedică disputarea tuturor probelor. Se vor ține însă cele clasice de coborîre și slalom.

TRASEELE AU FOST ALESE

Traseele celor două probe au fost alese. Astfel cursa de coborâre se va disputa Luni 21 Aprilie (a II-a zi de Paște) pe Valea Cerbului.

Cea de slalom nu constitue o problemă.

Unul din versantele văii Cerbului este oricând dispus să o găzduiască

CONCURENȚI MULȚI DAR ȘI LIPSURI

La campionate vor participa toți skiorii noștri buni. Toți cei sănătoși însă, căci câteva nefericite accidente a descomplectat echipa I. A. R. Astfel Toma Boerescu, Welcher și Cojocaru nu pot participa.

Vor fi însă la start concentrații Ciocoiu și Tâmpa.

ORGANIZARE BUNA

Dar «naționalele» vor prilejui constatarea de a ne fi putut apropia de o organizare occidentală. D. gen. Iacobici a acordat tot sprijinul acestor concursuri, astfel că este imposibil ca organizarea să nu fie la înălțime. In concluzie campionatele naționale de sky deși au pierdut timpul lor, vor însemna aceaș luptă frumoasă și acelaș succes ca totdeauna.

Mâine la Berna

GERMANIA întâlnește pentru a 25 oară ELVEȚIA

— Naționala Reichului mare favorită —

Echipa națională a Elveției. Dela stânga: Lehmann, Amado, Stelzer, Adreoli, P. Aeby, Wallaceck, Monnard, G. Aeby, Buchour, Bickel.

Astăzi se va disputa al 25-lea match internațional între Germania și Elveția întâlnire ce constitue un program excepțional, în cadrul actualului războì.

Cele două națiuni în toate întâlnirile de până acum au desfășurat un joc mare și e de așteptat că și de data aceasta să fie la fel.

Este de remarcat că performanțele formației Reichului sunt astăzi excepționale în orice domeniu.

HAHNEMANN (Germania)

In ciuda războiului ce duce actualmente, Germania a reușit totuși să-și adjudece hegemonia sporturilor în contra Europei.

ELVEȚIA CAMPIOANA EUROPEI

Elveția în decursul acestor ani a repurtat cel mai mare succes care este de menționat și anume: în anul 1924 în cadrul campionatului mondial ce a avut loc la Paris a reușit să se califice în finala competiției; unde a întâlnit formația Uruguay-ului care după o luptă destul de mare a învins-o cu 3:0 câștigând totodată și titlul mondial. In schimb învinșii au câștigat titlul de campion al Europei.

PERFORMANȚELE CELOR DOUA NAȚIUNI INTRE 1908 ȘI 1941

Naționalele Elveției și Germaniei în cursul celor 32 ani au disputat între ele 24 de matchuri care sunt suficiente pentru o carte de vizită.

Din cele 24 de jocuri al treilea Reich dispune de cincisprezece victorii comparativ cu cele cinci realizate de Elveția, patru jocuri terminându-se la egalitate.

Dintre cele 15 victorii ale Germaniei este de menționat scorul cel mai mare din 1929 dela Mannheim când a învins cu 7:1.

Rezultatul cel mai mare favorabil Elveției este 4:1 obținut la Zuerich în anul 1920.

IANES (Germania)

IATA REZULTATELE TECHNICE OBȚINUTE INTRE 1908 ȘI 1941

ELVEȚIA—GERMANIA

1908 la Basel	3:5
1909 la Karlsruhe	1:0
1910 la Basel	3:2
1911 la Stuttgart	6:2
1912 la St. Gallen	2:1
1913 la Freiburg	1:2

In timpul războiului mondial nu s'a disputat niciun match între cei doi combatanți de azi.

In continuare după război s'au realizat următoarele rezultate:

1920 la Zuerich	1:4
1922 la Frankfurt	2:2
1923 la Basel	2:1
1924 la Stuttgart	1:1
1925 la Basel	4:0
1926 la Muenchen	2:3

Intre 1927 și 1938 cele șapte partide disputate au fost câștigate de Germania cu un goalaveraj de 24:3. Dela această dată cele mai semnificative rezultate sunt următoarele. In 1929 la Manheim 7:1; 1930 la Zuerich 5:0; și 1935 la Stuttgart 4:0.

In 1938 la Colonia a terminat la egalitate 1:1, iar în cadrul campionatului mondial dela Paris pe stadionul Parc des Princes, Germania și Elveția au jucat două partide. Prima s'a terminat cu rezultatul 1:1 iar rejucarea după mare luptă a fost câștigată de Elveția cu 4:2.

Ultima întâlnire a avut loc anul acesta la Stuttgart cu care ocazie naționala Germaniei a înaugurat cu bine noul an internațional reușind să câștige cu scorul de 4:2.

CE VOR FACE AZI?

Intâlnirea de azi va decide din nou care echipă e mai bună. In urma ultimei victorii la un scor zdrobitor în fața Ungariei (7:0), Germania este considerată mare favorită față de Elveția, care nu credem că va putea periclita șansa de victorie a primilor.

Echipa națională a Germaniei

Matchul va fi condus de d. Scarpi (Italia) căruia i se vor alinia următoarele formații:

Vom avea mingi de tennis?

Din cauza războiului industriile de cauciuc din Europa și-au afectat întreaga producție necesităților armatei. Iar de peste ocean transporturile se fac extrem de greu.

Din aceste cauze tennisul european se vede lipsit de elementul său principal, mingiile.

Iar situația este și mai grea pentru tennisul românesc, deoarece noi n'avem o industrie desvoltată a cauciucului. S'ar putea însă să obținem o parte din mingile pe care și le-au rezervat tennisul german și italian.

Germanii din lagăre fac sport

BERLIN. — Se știe că mulți germani proveniți din teritoriile ocupate în ultima vreme de U. R. S. S. s'au refugiat în Germania, unde au fost găzduiți în niște lagăre de triere.

Cum viața inactivă și de așteptare devine plicticoasă până în cele din urmă, oficialitatea s'a gândit să organizeze campionate de football, tennis și basket-ball între refugiații din lagăre. Printre aceștia se remarcă îndeosebi foștii sportivi români Suk și Panenka, originari din Cernăuți.

Ferencvaros, Gamma și Ujpest susțin matchuri grele în cadrul campionatului profesionist al Ungariei

Azi se desfășoară etapa a optsprezecea a campionatului profesionist al Ungariei care cuprinde câteva matchuri destul de importante cari pot aduce surprize.

Ferencvaros, Gamma și Ujpest, vor susține astăzi jocuri destul de dificile în care nici unul nu este favorit cert.

UJPEST — TOREKVES

Violeții, pentru a smulge victoria lui Torekves vor fi obligați să se întrebuințeze mai serios ca deobiceiu, cu toate că adversarul lor se află în penultimul loc al clasamentului.

TOKOD — DIMAVAG

La Tokod va avea loc o dispută foarte înverșunată, prin faptul că se întâlnesc două formații din provincie în mare rivalitate între ele, Cu avantajul terenului, Tokod are prima șansă.

KISPEST — ELEKTROMOS

Primii, cu o echipă bine pusă la punct pot realiza o victorie în dauna electricienilor cari actualmente nu se află în forma din trecut.

SZEGED — GAMMA

Echipa lui Janosi fostul antrenor al Venus-ului va înfrunta cu această ocazie un adversar destul de dificil, mai ales că dispune și de avantajul terenului. Putem avea totuși încrederea în Gamma care va reuși să-și însușească cele două puncte.

HALADAS — BSZKRT

Ultimul clasat dorește să izbutească o nouă victorie și va încerca cu tot ce va fi posibil spre a-și înfăptui dorința. Dar după forța adversarului, nu credem însă că va reuși. Cel mai echitabil rezultat ar fi un draw.

SZOLNOK — WMFC

Primii înfruntă în adversarul de azi o forță grea pe care nu credem că vor reuși s'o întreacă cu tot elanul și galeria de care dispun acasă.

Indicăm o victorie a lui WMFC. cu două puncte diferență.

FERENCVAROS—SAL. B.T.C.

Campionii naționali înfruntă un adversar destul de periculos, dar nu credem că vor pierde.

Clasamentul se prezintă astfel:

Ferencvaros	17	14	2	1	65:28	30
Ujpest	17	11	2	4	52:36	24
Dimavag	17	9	4	4	49:38	22
Szolnok	17	8	3	6	34:33	19
W. M. F. C.	17	5	8	4	40:32	18
Tokod	17	7	4	6	31:38	18
Szeged	17	6	4	7	27:31	16
Elektromos	17	7	1	9	32:31	15
Sal B. T. C.	17	5	5	7	30:35	15
Gamma	17	6	2	9	32:37	14
Kispest	17	5	4	8	34:40	14
B. Sz. K.R.T.	17	5	3	9	34:38	13
Haladas	17	3	4	10	24:44	10
Torekves	17	4	2	11	26:49	10

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A. Str. Ing. Anghel Saligny Nr. 2 Tel. 3.26.60.